

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 934/2021
15.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радомира Мићића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милоша Будимира, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.47/18 од 05.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.287/21 од 18.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 15. септембра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радомира Мићића – адвоката Милоша Будимира, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.47/18 од 05.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.287/21 од 18.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К бр.47/18 од 05.02.2021. године, окривљени Радомир Мићић оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору почев од 13.11.2020. године, до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом.

Истом пресудом, на основу одредаба чланова 87. и 348. став 6. КЗ, од окривљеног су одузети оружје и муниција ближе описани у изреци првостепене пресуде.

Истовремено, окривљени је обавезан да на име паушала, а у корист буџетских средстава суда, плати износ од 10.000,00 динара, те да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.287/21 од 18.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Радомира Мићића – адвоката Милоша Будимира, а пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.47/18 од 05.02.2021. године, потврђена.

Бранилац окривљеног Радомира Мићића – адвокат Милош Будимир, захтев за заштиту законитости поднео је само против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.287/21 од 18.05.2021. године, с тим што из образложења произилази да захтевом побија и пресуду Вишег суда у Краљеву К бр.47/18 од 05.02.2021. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног Радомира Мићића - адвокат Милош Будимир захтевом за заштиту законитости указује да је у конкретном случају учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава записник о претресању стана и других просторија.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да је у конкретном случају записник о претресању стана окривљеног сачињен супротно одредби члана 156. став 1. ЗКП, јер су припадници полиције који су вршили претрес и којима је поверено извођење ове доказне радње започели претрес 20 минута пре уручења наредбе о претресању стана, за које време нико није присуствовао претресу, те да држаоцу стана – АА није предата наредба нити је она позвана да добровољно преда предмете који се траже, нити је за време вршења незаконитог претреса у трајању од 20 минута присуствовала претресу, а због чега према ставу браниоца наведени записник са свим прилозима, односно потврдом о одузетим

предметима, мора бити издвојен из списка и не може се користити као доказ у поступку, а побијана пресуда је донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, обзиром да у конкретном случају нема ни једног другог доказа на основу ког би била донета осуђујућа пресуда.

Изложени наводи захтева, су по оцени овога суда, неосновани, из следећих разлога:

Према стању у списима, судија за претходни поступак Основног суда у Краљеву је дана 06.11.2015. године на основу члана 155. став 1. ЗКП, донео наредбу Кпп р бр.263/15 да се изврши претресање стана и других просторија окривљеног Радомира Мићића у ..., улица ... број ..., ради проналажења предмета који потичу из извршења кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ.

Из записника о претресању стана и других просторија ПУ Краљево број 5283/15 од 06.11.2015. године, произилази да је претресање куће окривљеног предузето на основу наведене наредбе судије за претходни поступак (Кпп Р 263/15 од 06.11.2015. године), да је наредба у смислу члана 156. став 1. ЗКП пре почетка претресања куће предата АА, уз позив да добровољно преда предмете који се траже и уз поуку да има право да узме адвоката, те да су претресању куће окривљеног присуствовали пунолетни грађани у својству сведока, и то ББ и ВВ, који су поучени о њиховој улози приликом вршења претресања. Из истог записника произилази и да су током претресања у кући окривљеног пронађени, те привремено одузети предмети наведени у потврди о привремено одузетим предметима, која је саставни део тог записника, као и да је супруга окривљеног, као држалац стана, односно куће, наведени записник потписала без икаквих примедби. Исти записник су потписали и сведоци ББ и ВВ, као и овлашћено службено лице које је вршило претрес.

Како је, дакле, наведени записник сачињен у свему у складу са одредбама члана 155 – 157. ЗКП, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Радомира Мићића – адвоката Милоша Будимира, којима се указује да је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, неосновани.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић